

11. ζῆναι, rompo	ζῆσθαι ζεύσω	ζῆσθαι ζεύσω	ζῆσθαι ζεύσω	ζῆσθαι ζεύσω	ζῆσθαι ζεύσω
12. ζεύσω, congiungo	ζεύσω	ζεύσω	ζεύσω	ζεύσω	ζεύσω
13. μετρητός (μήτραμ)	μετρητός	μετρητός	μετρητός	μετρητός	μετρητός
mescodo					
14. πήγωμαι, confinco	πήγωμαι πάχω	πήγωμαι πάχω	πήγωμαι πάχω	πήγωμαι πάχω	πήγωμαι πάχω
15. φέρωμαι, lacerò	φέρωμαι φέρξω	φέρωμαι φέρξω	φέρωμαι φέρξω	φέρωμαι φέρξω	φέρωμαι φέρξω
16. ἀπόλαῦμαι=	ἀπόλαῦμαι ἀλ-νῦμαι	ἀπόλαῦμαι ἀλ-ει	ἀπόλαῦσαι ἀπόλαῦμαι	ἀπόλαῦσαι ἀπόλαῦμαι	ἀπόλαῦσαι ἀπόλαῦμαι
mando in					
rovina					
17. δύομαι, γένερο	δύομαι δύ-ο	δύομαι (δύοστο)	δύομαι δύοστο	δύομαι δύοστο	δύομαι δύοστο

Oss. — Per il perfetto 2º di φέρωμαι, φέρωμαι, son lacerò, cfr. § 17.

CLASSI DEI VERBI IN -ω

CAPO XXI

I

§ 236. — Le classi dei verbi, secondo il diverso modo di formare il tema del presente (§ 148, I), sono sette, due dei verbi in μι già vedute, e cinque di verbi in -ω.

II

Classe prima - suffisso -ο.

§ 237. — 1. Si comprendono tutti i verbi che formano il tema del presente col suffisso ο, comunque esca il tema generale; es.: λύω, σιολγο; λέγω, δίω; δέρω, scorticō, t. g. λύ, λεγ, δερ, e temi del pres. λυ-ο, λεγ-ο, δερ-ο.

2. a) In molti verbi di questa classe appare il fenomeno della **gradazione o apofonia**, e il tema del presente, per lo più, è *in grado normale* (o *medio*); es.:

λείπω, *lascio*, t. norm. λείπ- t. forte λειπ- t. debole λιπ- σήπ-ω, *fo maniere*, » σηπ- φεύρω, *fuggo*, » φευγ-

b) In altri verbi il tema verbale, in grado normale, è ampliato con un ε, talora al presente e impf., più spesso negli altri tempi; es.:

δοκέω, *sembro*, t. δοκ- t. ampl. δοκε- νέμω, *distribuisco*, » νεμ- » νεμε- νέμω, *porto*, » νεμ- επινεμω, *portavo*, » νεμε-

§ 238. — Verbi con tema apofonico. - Temi in -ευ, -αυ (=εF, αF). I'υ=F non si conserva che davanti a consonante, fra due vocali scompare (cfr. § 116 e 177).

a) Temi apofonici in vocale.

Presente	Tema	Fut. att. m.	Aor. att. m.	Perf. att. m.	Aor. fut. pass.
1. θέω, corro	θευ θύ	θεύσωμαι			
2. νέοι, nuovo	νευ νῦ	νεύσωμαι	νένευσαι	νένευσαι	
3. τάέο, navigo	τάπευ τάπη	τάπεύσωμαι	τάπενευσαι	τάπενευσαι	τάπενευσθαι
4. τρέοι, spiro	τρέπευ τρέπη	τρέπενευσαι	τρέπενευσαι	τρέπενευσαι	τρέπενευσθαι
5. ρέω, scorro	ρέψευ ρέψη	ρέψενευσαι	ρέψενευσαι	ρέψενευσαι	ρέψενευσθαι
6. χέοι, verso	χευ χύ	χέψενευσαι	χέψενευσαι	χέψενευσαι	χέψενευσθαι
7. κάθω, brucio	κάψευ	κάψενευσαι	κάψενευσαι	κάψενευσαι	κάψενευσθαι
8. κλέω, piango	κλέψευ	κλέψενευσαι	κλέψενευσαι	κλέψενευσαι	κλέψενευσθαι

¹⁾ Oltre a χέω, vi sono due altri verbi che hanno l'aoristo I in -ο e non in -ται; t. ενεγκ, portare (§ 249, 2, n. 5) aor. φέργκ-α; t. (F)ετ, dire (§ 249, 2, n. 7), aor. επτ-α;

Oss. 1a — Per κέρω, κέρω si ha pure nella stessa prosa attica κέρω ο κέριστο.

Oss. 2a — L'aoristo 2º passivo ἐφέρην è l'unico dei verbi puri che si usi nella prosa attica.

§ 239. — b) Temi apofonici in consonante.

Presente	Tema	Fut. att. m.	Aor. att. m.	Perf. att. m.	Aor. fut. p.
1. λέπτω, λεπτό	λέπτη λέπτη	λέπτο	ἐλάπτου λέπτονται	ἐλέφθην λεφθίσουμαι	(σ) εχ deb. σχ ampl. σχε
2. πεθώ, πε- suado; M. mī λεπτό persuadere ubidisco	πεστο πεστο πεστο πεστο	πεστο πεστο πεστο πεστο	ἐπεστον ἐπεστον ἐπεστον πέπεστον	ἐπεστην (§ 252, 2) πέπεστον	(σ) εχ do. Med. παρεχματι, οθήσιο mio Impf. παρε-
3. τρέπω, volgo	τρεπτ τροπτ	τρέψω τρέψομαι	ἐτρεψιν ἐτρεψον	τέτροφα τέτροφαι	ταρεξι ταρεσκον ταρεσκον
4. τρέφω, metro	τρεφ τροφ	τρέψω τρέψομαι	ἐτρεψιν ἐτρεψόματην	τέτροφα τέτροφαι	(σ) εχ do. Med. παρεχματι, οθήσιο mio Impf. παρε-
5. φεύγω, fuiggo	φευγ φύγη	φεύγω φύγη	ἐφεύγον (ἐφεύγει)	πέφενγα	ἀνέξομαι ἀνέξομαι
6. σίτω, fo mancire	σιτ σῖπτ	σίτω σῖπτ	ἐσκάτην σατηρόμαται	son mancio	(σ) επ seqno Impf. sítomai (§ 152, 3)
7. τίκω, fo liquefare	τίκη τίκη	τίκη τίκη	ἐτίκην τακτηρόμαται	τέτρηνα τέτρηνα	(σ) επ son fuso (ἐτίκηθην)
8. τίκτω, geneto (1)	(τέξω) τέξσομαι	τίκτων (τέτεγμαται)	ἐτίκτων (ἐτίκτηθην)	τέτρηνα τέτρηνα	(σ) επ do. Med. παρεχματι, οθήσιο mio Impf. παρε-
9. γέρωμαι per γένεσις, γέν-	γένησομαι γένηση	γένησομαι γένηση	ἐγένημην in tr. (γένησηθησομαι)	γένηση γένηση	(σ) επ do. Med. παρεχματι, οθήσιο mio Impf. παρε-

¹⁾ τίκτω per τι- (ε)κτω, poi con metatesi τι-κτω. Altri spiega: τι-τ- (ε)κτω (classe III), poi, per eufonia, τι-κτω.

§ 239 bis. — "Ἐχω, ho e composti; ἔπομαι, seguo (e composti).

Presente	Tema	Fut. att. m.	Aor. att.	Aor. medio	Perf. att. m.
1. ἔχω, ho Impf. εἴχον (§ 152, 3)	(σ) εχ deb. σχ ampl. σχε	ἔξω ἔξομαι σχέσιο	ἔσχον Imp. σχέσ Sogg. σχέ Ott. σχέσιο ο σχέσην Inf. σχεῖν	ἔσχόλην Imp. σχέσιο Sogg. σχέσιο Ott. σχέσιμη Inf. σχέσθαι	ἔσχρηξ ἔσχημα
2. παρέχω, do. Med. παρεχματι, οθήσιο mio	(σ) εχ σχ σχε	παρεξι παρασκήσω (παράσκε)	παρέσκον παρασκήσω παράσκε	παρεσκόμην Imp. παρέσκον S. παρέσκωμα	παρεσκήρα παρέσκημα
3. ἀνέχομαι, tolero	(σ) εχ σχ	ἀνέξομαι	ἀνέσκον S. ἀνέσκωμα	O. ἀνασκόμην In. ἀνέσκεθαι	O. παρασκόμην παρεσκήσιο
4. ἔπομαι, seqno	(σ) επ do. στ	ἔπομαι	ἔπομην Imp. στοῦ Sogg. στῶμα Ott. στούμην Inf. στέφθαι	ἔπομην Imp. στοῦ Sogg. στῶμα Ott. στούμην Inf. στέφθαι	I. παρασκέθαι

Oss. 1a — Dal tema originario σεχ (n. 11) secondo il § 38, 1, si ebbe ἔχω (per σεχω), non ἔκω, per evitare due aspirate consecutive; ma futuro ἔκω, aggettivo verbale ἔκτης. Dal grado debole σχ, si ha l'aoristo 2º ἔ-σχηθην, ο-ν. Da σεχ si ebbe pure l'imperfetto εἴχον per ἔ-εχω da ἔ-σχω.

Oss. 2a — L'accento della forma σχοū imperat. m. si ritira solo se è composta da preposizione bisillaba: παρέσκον, ἀνέσκον, ma προσκῆσον. — Il ritirarsi dell'accento al sogg. e ott. nei composti di ἔκω e di ἔπομαι (es. da ἔφερομαι, ἔπειτομαι, ἔπωτομαι, ἔπειτηθησομαι), come il non ritirarsi in προσκῶ è eccezione alle due regole del § 159.

§ 240. — Verbi della I classe con un tema ampliato in ε. In alcuni verbi il tema normale forma il presente e l'imperfetto, l'ampliato gli altri tempi; in alcuni pochi all'incontro l'ampliata forma il presente e l'imperfetto e il normale gli altri.

Presente	Tema	Fut. att. m.	Aor. att. m.	Perf. att. m.	Aor. fut. p.
1. ἀλέξω, <i>re-</i> <i>springo</i> : M. <i>mi defendo</i>	ἀλεξ̄ε	ἀλεξ̄ησω	ἀλεξ̄ησομαι	ἀλεξ̄ησαμαι	ἀλεξ̄ησα
2. ἀχθομαι, <i>mi cruxio</i>	ἀχθ̄ε	ἀχθ̄ομαι	(§ 178, 1)	ἀχθ̄οσθητην	ἀχθ̄οσθησομαι
3. βουλημαι, <i>βούλει, voglio</i>	βουλ̄ε	βουλημαι	βουλησομαι	βεβούλημαι	βεβούλησομαι
4. δέω, <i>maneo</i> : Med. <i>δέμαται</i> , <i>ho bisogno</i> ,	δεσ	δέρησω	δέρησαμαι	δέρηται	δέρησθαι
<i>prego</i> : δεῖ, <i>fa-</i> <i>d'uso</i>	(δε) οελ̄ε	ἐδέληστω	(οελ̄ηστω)	ἐδέληται (τεθίληται)	ἐδέλησθαι
5. ἔθεκω, <i>voglio</i> <i>interrogo</i>	ἔρε	ἔθεκτω	ἔθεκτομαι	ἔθεκται (ἔθεληται)	ἔθεκται
6. (εἰρωμαι), <i>έψω</i>	έρε	έψηστω	έψηστομαι	έψησται (τεθίληται)	έψησθαι
7. ἔψω, <i>fo encere</i>	έψε	ήψηστω	ήψηστομαι	ήψησται (τεθίληται)	ήψησθαι
8. καθευδ̄ω, <i>dormo</i>	καθευδ̄ε	καθευδ̄ηστω	καθευδ̄ηστομαι	καθηγηται (καθθευδ̄ηται)	καθηγηται
9. μάζομαι <i>combatto</i>	μαζ̄ε	μάζομαι	(§ 207, 1)	μαζ̄ηται (μαζ̄ηται)	μαζ̄ηται
10. μέλει μοι, <i>mi</i> <i>sta a cuore</i>	μελ̄ε	μέλεσται	μέλεστομαι	μέλεται (μέλεται)	μέλεται
11. ἐπι-μέλομαι, <i>mi euro</i>	μελ̄ε	ἐπιμέλησται	ἐπιμελητησομαι	ἐπιμελητησται (ἐπιμελητησται)	ἐπιμελητησται
12. μέλλω, <i>sto per</i>	μελ̄ε	μέλλομαι	μέλλομαι	μέλλεται (μέλλεται)	μέλλεται
13. μένω, <i>lat. maneo</i>	μεν̄δε	μένεται	μένεται	μένεται	μένεται

Classe seconda - suffisso -jo.

§ 241. — Temi in muta gutturale e dentale col presente in -στω, -ξω.

Presente	Tema	Fut. att. m.	Aor. att. m.	Perf. att. m.	Aor. fut. p.
1. ἀλλάσσω, <i>muto</i>	ἀλλάξγ	ἀλλάξω	ἀλλάξα	ἀλλάξαι	ἀλλάξθηται
2. πλήρισω, <i>batto</i>	πλέγη	πλήξω raro	πλήξα	πλήρηται	πλήρηται
3. πρόσσω, <i>faccio</i>	πρέσῃ	πρέξω	πρέξα	πρέπρεχαι	πρέπρεχαι
4. δρύσσω, <i>scoavo</i>	δρῦγκ	δρύσσω	δρύσσα	δρύσσηται	δρύσσηται
5. κλάσσω, <i>risonone, grido</i>	κλάσγ	κλάσσω	κλάσσα	κλάσσηται	κλάσσηται
6. κράζω, <i>grido</i>	κράχ			κράζων	κράζων

7. πλάσσων, <i>formo</i>	πλάστη	πλάστη	ἐπίπλαστα	πέπλαστηκα	ἐπίπλασθημα
8. κορόνσων, <i>armo</i>	κορόνθη	κορόνσων	ἐκρόνουν	πέπλαστημα	πέπλασθημα
9. ὄξω, <i>mundo odore</i>	ὄξει	ὄξειρων	ὄξηρον	(όξειρα)	πέπλασθημα
10. σφύζω, <i>sawo</i>	σφύδη	σφύσων	σφύσα	σφύσημα	πέπλασθημα
11. φρέζω, <i>pakeso, parlo</i>	φρέζη	φρέζων	φρέζα	σφύσημα	πέπλασθημα
12. καθέδρουν, <i>seggo</i>	καθεδή	καθεδήσημα (suff. εο)	Per Γαρ. ε. τ. § 227, oss. 2 ^a	σφύσημα	πέπλασθημα
13. καθέξω, <i>mi seggo fo sedere</i>	καθέξει	καθέξαι εῖς εἰς καθέξησημα	καθέξημα (§ 227)	σφύσημα	πέπλασθημα

Oss. — Alcuni verbi in -σσω e in -ξω variano fra un t. in gutt. e dent.; οἱ:: ἀφέσων, *attingo*, fut. ἀφύξω, aor. ἡφυσα; νόσων, *spremo*, νόξω, ἔνοξα, νένογχον ο νέονσμα; παξῶν, *scherzo*, παξίουν ο παξίοντα (§ 208), ἔποντα, ἔποντα; πένουν, πένουτα; πέπασμα, ἔπαλγθην; ἀρπάξω, *ravisco*, ἀρπάξω, ἀρπάσω, ἥρτασα, ἥρτασμα, ἥρτασθην, ἥρτακτην; πέξω, *premo*, πέξω, πετίσμα, πετίσημα, ἐπέσθητη.

§ 242. — Temi in liquida λ, ρ e nasale ν, con il presente secondo il § 180, 3, II.

Presente	Tema	Fut. att. m.	Aor. att. m.	Perf. att. m.	Aor. fut. p.
1. ἀλλομαι	ἀλλ.	ἀλοῦμαι	ἡλούμην,	2 ^o ἡλούμην	
2. βάλλω, <i>getto</i>	βάλλ.	βαλλῶν	βέβληρα	βέβληρα	
3. στέλλω, <i>mando</i>	στελλ-	στελλῶν	ἔστελλα	ἔστελλα	
4. ἐτέρω, <i>desto</i>	ἐτέρη	ἐτερῶν	ῆτέρερα	ῆτέρερην	
5. καλέω, <i>godo</i>	καλέρησα	(ἔκαλέρησα)	καλέρημα	καλέρημα	

6. φοερω, <i>cortompo</i>	φοερη	φοερῶ	ἐφοερησα	ἐφοερησημα	(ἐφοερηθη)
7. κερδαίνω, <i>guadagno</i>	φθιρ	φθιρῶ	ἐκερδαίνω	ἐκερδαίνησα	(κερδαίνησα)
8. φαίνω, <i>pakeso</i>	φάνη	φανῶ	φανῶν	ἐφανησα	φανήσουμα
9. κτενώ, <i>ucido</i>	κτενῶν	κτενῶν	ἔκτενων	ἔκτενην	(§ 252)
10. τ. κανο, <i>ucendo</i>	τενῶν	τενῶν	τενῶν	τενῶν	τενῶν
11. τενω, <i>tendo</i>	τενῶν	τενῶν	τενῶν	τενῶν	τενῶν
12. κλένω, <i>piego</i>	κλένων	κλένων	ἔκλενων	ἔκλενην	(ἔκλενην)
13. κρένω, <i>scenovo</i>	κρένων	κρένων	ἔκρενων	ἔκρενην	ἔκρενην
14. πλάνω, <i>lano</i>	πλάνων	πλάνων	ἔπλανων	πέπλανην	πέπλανην (ἔπλανην)

Oss. — In ἔγρηγρον ν' δι una specie di raddoppiamento attico.

IV

Classe terza - suffisso -το. (?)

§ 243. — Comprende verbi col t. in muta labiale: cfr. § 180, 2.

Presente	Tema	Fut. att. m.	Aor. att. m.	Perf. att. m.	Aor. fut. p.
1. κλέπτω, <i>rubo</i>	κλέψη	κλέψη	ἔκλεψη	ἔκλεψθη	
2. κόπτω, <i>taglio</i>	κόπτω	κόπτω	ἔκποτη	ἔκποτη	

3. οὐκέτομαι, οσσένο	τικετ τυπτε	οὐκέψημαι τυπτήσω (έπτυσον)	οὐκέψημαι τετύφα τέτυμμα τετύπτω	οὐκέψθη έτυπη (έπτυτήθη)
4. τύπτω, βάττο	τυπ τυπτε	τυπτήσω (έπτυσον)	τετύφα τέτυμμα τετύπτω	τετύφα τέτυμμα τετύπτω
5. βλάπτω, δανεγγίο	βλάπ βλάπτε	βλάπτω δανεγγίο	βλάπτω δανεγγίο	βλάπτω δανεγγίο
6. διπτομαι, μι αττακο	διφ διφτε	διπτομαι μι αττακο	διπτομαι διφτομαι	διπτομαι διφτομαι
7. βάπτω, ιμμέργο	βάφ βάφτε	βάπτω ιμμέργο	βάπτω ιμμέργο	βάπτω ιμμέργο
8. θάπτω, σεπελισσο	θάφ (§ 29)	θάψω (έπαρθρον)	θάψω τέθαψμα	θάψω τέθαψμα
9. κρήπτω, νασκόνδο	κρῆψ κρῆψτε	κρήψω νασκόνδω	κρήψω κρήψτημα Inf. κρήψων	κρήψω έκρηψη έκρηψη Inf. κρήψων
10. βίπτω σεργίο	βίφ βίφτε	βίψω Inf. βίψων (έρηρθρον)	βίψω έρηρθρω έρηρθρων Inf. βίψων	βίψω έρηρθρη έρηρθρη έρηρθρων

V

Classe quarta - suffisso -νο, ἄνο.

§ 244. — Vi appartengono verbi di diverso tema.

1. In alcuni col suffisso -νο il tema generale (monosillabico e in grado debole) è inoltre ampliato internamente con una nasale epentetica. Questa nasale sarà μ se avanti a labiale, sarà nasale gutturale γ se avanti a gutturale e υ se avanti a dentale; es.:

- t. χρβ, λαβ t. del pres. λα-μ-β-ανο
- t. τευχ, τόχ » » τόχ-γ-χ-ανο
- t. ληθ, λέθο » » λα-ν-θ-ανο; cfr. lat. *nunpo*, *tango*, pf. *nup-i*, *te-tig-i*.

2. Il tema generale può avere anche la forma ampliata; es.: μα-ν-θ-άνω t. μαθ e μαθε.

3. Alcuni verbi, pochi di numero, hanno il suffisso -νεο, -νιο; es.:

ἴκ-νέο-μαι; ὑπ-ισχ-νέο-μαι;
βαῖνω = βα-νιο.

4. Altri infine, pochissimi, formano il t. del pres. con *doppio suffisso*:

a) -(ι)σχ-ανο, (cl. V e IV): ὕψλ-ισχ-άνω, t. ὕψλ-
b) αν-γ-ο (cl. IV e II): ὕσφρ-ανό-μαι per ὕσφρ-αν-γ-ο-μαι tema
generale ὕσφρ.

§ 245. — Tema del presente col suffisso -νο, -ἄνο.

Presente	Tema	Fut. att. m.	Aor. att. m.	Perf. att. m.	Aor. fut. p.
1. δέχνω, μόρδο	δηκ δᾶξ	δέχνομαι	δέχνων	δέδηρημαι	ἐδηρήθημαι
2. πίνω, βενο	πιτ πτο	πίομαι (πιοϊμαι) (§ 207, oss.)	πίτον	πέπτωμαι	ἐπέποθημαι (§ 178, 2)
3. τέμνω, ταγίο	τεμ ταμή	τεμό	τεμέλων	τέτμημαι	ἐτμήθημαι
4. τένω, σκοντο	τετ τετ	τέσσω	τέτεσσα	τέτενκα	τέτενημαι
5. φθάνω, πρενέγο	φθη φθέ	φθάσσωμαι	φθάσσων	φθάσκα	φθάσκημαι
6. αἰσθένωμαι, μ'αccοργο	αἰσθ αἰσθε	αἰσθάνομαι	αἰσθάνημαι	αἰσθήσθαι	αἰσθήσθημαι
7. ἀμαρτάνω, πεπέο	ἀμαρ ἀμαρτε	ἀμαρτάνομαι	ἀμαρτάνημαι	ἀμαρτήσθαι	ἀμαρτήσθημαι
8. αἰνάνω, lat. <i>anugeo</i> , trans.	αἰν αἰνε	αἰνάνομαι	αἰνάνημαι	αἰναρθήσθαι	αἰναρθήσθημαι

9. βέλαστρωνο, <i>germoglio</i>	βέλαστρισα βλαστε	βέλαστρισα (βέλαστρα)	βέβαστρησα (βέβαστρη)
10. καρα-δαρθά- νεο, <i>dormo</i>	δαρθε δαρθε	δαρθεθόντου δαρθεθόντον	καραδαρθόντον καραδαρθόντον
11. ἀπ-εγθάνομαι, <i>sono odioso</i>	ἐγθάνε ἐγθάνε	ἀπεγθάνομαι ἀπεγθάνομαι	ἀπεγθάνησα ἀπεγθάνησα
12. λαμβάνω, <i>prendo</i>	λαβ λαβ	λαμβάνω λαμβάνω	λαμβάνω λαμβάνω
13. λενθάνω, lat. <i>lateo</i>	ληθ λεθ	λενθάνω (λενθόμαι)	λενθάνω λενθάνω
14. λαγχάνω, <i>ho in sorte</i>	λαγχ λαγχ	λαγχάνω λαγχάνω	λαγχάνω (λαγχόμαι)
15. ταυθένομαι, <i>apprendo</i>	ταύθ ταύθ	ταυθένομαι ταυθένομαι	ταυθένομαι ταυθένομαι
16. τρυχάνω, <i>m'imbatto,</i> <i>ottengo, sono</i>	τρύχ τρύχε	τρυχάνω τρυχάνω	τρυχάνω (τρυχάνει)
17. μασθίζωνο, <i>imparo</i>	μασθ μασθε	μασθίζωμαι μασθίζωμαι	μεμάσθημαι μεμάσθημαι
18. ἔχωνο, <i>eoceo (1)</i>	ἔχω (§ 207)	ἔχωνο ἔχωνο	ἔχωνο ἔχωνο

§ 246. — Tema del presente col suffisso -νεο, -νήο.

¹⁾ Che ἔλαντο sia uguale ad ἔλανω (per ἔλαν-νω) non si può ammettere. Si crede che ἔλανω derivi da un ipotetico sostantivo ἔλανον, da ἔλαν-ε(ε)νο-ς.

Presente	Tema	Fut. att. m.	Aor. att. m.	Perf. att. m.	Aor. fut. p.	Presente	Tema	Fut. att. m.	Aor. att. m.	Perf. att. m.	Aor. fut. p.
1. ἀφ-ικνέομαι, <i>arrivo</i>	ἀφ ἀφ	ἀφικνέομαι	ἀφικνέομαι	ἀφίκηται	ἀφίκηται	1. γηρασκω, <i>invecchio</i>	γηρᾶ	γηράσεο	γηράσασθαι	γηράσασθαι	γηράσασθαι
2. δι-τσχύζομαι, <i>prometto</i>	διχ διχ	διτσχύζομαι	διτσχύζομαι	διτσχύζεται	διτσχύζεται	2. ἀπο-διδράσκω, <i>sfiggo</i>	δηρ	ἀποδράσσωμαι	ἀπεδράσασθαι	ἀπεδράσασθαι	ἀπεδράσασθαι
3. ἀπο-θυγάττω, <i>muoio</i>	θυρ θυρ	ἀποθυγάττω	ἀποθυγάττω	ἀποθυγάττεται	ἀπεθυγάττεται	3. ἀπο-θυγάττω, <i>muoio</i>	θυρ	ἀποθυγάττω	ἀπεθυγάττεται	ἀπεθυγάττεται	ἀπεθυγάττεται
4. διστροφαι, <i>plaudo</i>	διστρ διστρ	διστροφαι	διστροφαι	διστροφαιται	διστροφαιται	4. διστροφαι, <i>plaudo</i>	διστρ	διστροφαι	διστροφαιται	διστροφαιται	διστροφαιται
5. μαρκήσω, <i>ricordo</i>	μαρχ μαρχ	μαρκήσω	μαρκήσω	μαρκήσασθαι	μαρκήσασθαι	5. μαρκήσω, <i>meminisco</i>	μαρχ	μαρκήσω	μαρκήσασθαι	μαρκήσασθαι	μαρκήσασθαι

Classe quinta, o degli incoativi; suffisso -σκω, -t-σκω.

§ 248. — Il suffisso è -σκω dopo vocale, -τσκω, dopo consonante. In alcuni il tema del presente riceve un prefisso formato con t e con la consonante iniziale del verbo (*raddoppiamento del presente*, § 158).

Presente	Tema	Fut. att. m.	Aor. att. m.	Perf. att. m.	Aor. fut. p.
1. γηρασκω, <i>invecchio</i>	γηρᾶ	γηράσεο	γηράσασθαι	γηράσασθαι	γηράσασθαι
2. ἀπο-διδράσκω, <i>sfiggo</i>	δηρ	ἀποδράσσωμαι	ἀπεδράσασθαι	ἀπεδράσασθαι	ἀπεδράσασθαι
3. ἀπο-θυγάττω, <i>muoio</i>	θυρ	ἀποθυγάττω	ἀπεθυγάττεται	ἀπεθυγάττεται	ἀπεθυγάττεται
4. διστροφαι, <i>plaudo</i>	διστρ	διστροφαι	διστροφαιται	διστροφαιται	διστροφαιται
5. μαρκήσω, <i>ricordo</i>	μαρχ	μαρκήσω	μαρκήσασθαι	μαρκήσασθαι	μαρκήσασθαι

¹⁾ F. a. μεμνήσο-

μαρκήσω, μεμνήσω, μεμνήσω, μεμνήσω, μεμνήσω.

6. πτηράσκω, <i>vendo</i>	πρᾶξι	πέπρᾶξα πέπρᾶξαι	πέπρᾶξτην πέπρᾶξασθαι	πέπρᾶξτην πέπρᾶξασθαι
7. ἀρέσκω, <i>piaccio</i>	ἀρέ	ἀρέσω	ἥρεσα (ἀρήρεσα)	(ἥρεσθην) (ἥρεσθην)
8. βιβράσκω, <i>mangio</i>	βρᾶ	(βράσομαι)	(βιβράσα)	βιβρώσα βιβρώσαται (βιβράσθησα)
9. γγράψκω, <i>scrivo</i>	γνῶ	γνόσομαι (§ 251, 1)	ζῷ ἔγραψα (§ 154, 2, 0, 1)	ἔγραψα γγράψθησα
10. τητράσκω, <i>ferisco</i>	τρῶ	τράστω	ἔτρωσα τέτρωμαι	ἔτρωσθημαι τρώσθησα
11. ἀλίσκομαι, <i>vengo preso</i>	ἄλλω	ἀλίσκομαι	ἔλλων ἥλων	ἔλλων ἥλων
12. ἀνῆλισκω, <i>consimo</i>	ἄνελλω	ἀνῆλισκω	ἀνῆλικων ἀνῆλισκω	ἀνῆλισθην ἀνῆλισθην
13. εἵρισκω, <i>torno</i>	εἵρε	εἵρησω	εἵρησον τῆρον	εἵρεθην εἵρεθην
14. διδάσκω, <i>inseguo</i>	διδάχη	διδάξω	διδάγγειν διδάξειντην	διδάγγειν διδάξειντην
15. πέτσκω, <i>soffro un'im- pressione</i>	πεύθ	πέτσομαι da	πέτσον πέτσομαι	πέτσον πέτσομαι

Oss. — πτηράσκω al futuro e aoristo vien supplito da πωλέω, ἀποδίδομαι; πωλήσω, ἀποδίσομαι, ἐπώληση, ἀπεδίδημη.

VII

Classe mista.

§ 249. — 1. A questa classe appartengono i verbi le cui forme derivano da temi tra loro più o meno differenti. Tali verbi si dicono pure *defettivi*, perchè mancanti di alcuni tempi o forme, in cui vengono suppliti da altri di ugual senso.

2. Ai verbi defettivi, oltre parecchi già veduti nelle classi precedenti, appartengono i seguenti:

Presente	Tempi	Fut. att. m.	Aor. att. m.	Perf. att. m.	Aor. fut. p.
1. αἴρω, <i>prendo</i> ; M. <i>scelgo</i>	αἴρε	αἴρωσα αἴρησων	εἶλον (εἵλεσθαι)	ἥρησα ἥρησμαι	ἥρεθην ἥρεθησαι (§ 178, 2)
2. ἔφρεμσα, <i>vado, vengo</i>	ἔφρεμσι	ἔφρεμσα ἔφρεμσι	ἥλθον ἥλθεται	ἥλθησα ἥλθησμαι	ἥλθεθην (§ 156)
3. ἑσθίω=εδθίω lat. <i>ed-o</i>	ἑσθί	ἑσθίσα ἑσθίσει	ἕσθιον (§ 207, oss.)	ἕσθιον ἕσθιον	ἕσθιον (§ 156)
4. διέχω, <i>guardo</i>	διέρε	διέρησα διέρησμαι	εἰδόνυ εἰδέσθαι	εἰδήσα εἰδήσησμαι	εἰδήσθην (εἰδήσθητη)
Impf. ἔπορου (§ 152, 4)	ἔπει	ἔπεισα (θρεξθησα)	Med. εἰδόπειρην Impf. ιδού, εέρο	εἰδόπειρην δίημαι	εἰδόπειρην δίημαι
5. τρέξω, <i>corro</i>	τρεχ	τρεχόμαι	ἕδραῖσιν (ἔθεξεξα)	ἕδραῖσιν δεδράσμηται	ἕδραῖσιν (δραθήσομαι)
Imp. εἴρε	δραχεις	δραχεισμαι			
6. φέρω, <i>porto</i>	φερ	οἴσω οἴσομαι	ἥνεργα ἥνεργην ἥνεργημην	ἥνεργα (§ 197, 2)	ἥνεργην ἥνεργημην
7. φημι, <i>dico</i>	φάσι	φήσω	ἔφηρα ἔφηρα	ἔφηρα (§ 156)	ἔφηρηθην
per <i>πι-τετ-ω</i> , <i>cado</i>	πετ	πεσοῦμαι	εἰτο εἰτον εἰτονται	εἰτο εἰτον εἰτονται	εἰτο εἰτον εἰτονται
	πτο	(§ 208)			

Oss. — Dell'aoristo irregolare *πτε* (n. 7), si usano specialmente le forme *εἴτας*, *εἴτασε*, *εἴταστο*.

Oss. 2^a — Alcuni Grammatici assegnano alla classe mista altri verbi come γγράψα (§ 239, 9), *ἔπει* (§ 239 bis), *ἔπορο* (§ 239 bis), *τέκω* (§ 239, 8), ma propriamente, secondo la nostra teoria dei suffissi, appartengono alla prima classe.